

АНОТАЦІЯ

Константиюк С. Ю. «М'яка сила» як інструмент безпекової політики в умовах сучасних глобальних викликів та загроз: на прикладі США. – Кваліфікаційна робота на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 052 – Політологія. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Чернівці, 2026.

Дослідження особливостей застосування ресурсів та інструментів «м'якої сили» в рамках безпекової політики держави зумовлене необхідністю розуміння сучасних норм та специфіки несилового впливу актора-держави в добу постбіполярності, яка характеризується інтернаціоналізацією та гібридизацією безпекових викликів і загроз. Отже, у дисертаційній роботі розкрито теоретико-концептуальну кореляцію між феноменом «м'якої сили» та національною безпекою держави, а також запропоновано аналіз застосування несилових практик впливу задля захисту безпекових інтересів держави на прикладі політичного досвіду США. Метою дисертаційного дослідження є простеження еволюції «м'якої сили» як безпекового інструменту США та відповідно виокремлення основних форм, засобів, змісту й тенденцій американської політики «м'якої сили».

Для формування підґрунтя аналізу практичних засад політики «м'якої сили» в безпековому вимірі держави в першому розділі пропонується огляд сучасних теоретико-концептуальних підходів у розумінні «м'якої сили», а саме: концептуалізація та операціоналізація концепції, порівняння реалістичного, ліберального та конструктивістського підходів у її розумінні, розкриття дихотомії «м'якої» та «жорсткої» сили, а також аналізу сучасних наукових інтерпретацій феномену «привабливості» актора-держави, яка є

центральною в розумінні онтологічних засад «м'якої сили». В дослідженні також запропоноване нове трактування концепції та введено поняття потенціалу «м'якої сили» задля уможливлення подальшої оцінки спроможності актора-держави ефективно реалізовувати політику несилового впливу на інших акторів міжнародної арени.

В рамках знаходження можливих шляхів імплементації «м'якої сили» в безпековій політиці, відштовхуючись від агрегаційної моделі А. Паталаха, запропоновані та розкриті загальні концептуальні рамки дослідження «м'якої сили» у безпековому контексті держави, а саме: «м'яка сила» як складова «розумної сили», ідентифікація «м'якої сили» актора А як загроза для актора В, «м'яка сила» як засіб формування безпекового дискурсу та інструмент сек'юритизації актора В, «м'яка сила» як засіб консолідації акторів-союзників в рамках політики колективної безпеки, «м'яка сила» «жорсткої» поведінки актора-заявника, а також конкуренція «м'якої сили» акторів-суперників щодо нейтральних акторів міжнародних відносин. Для кращого розуміння спроможності ресурсів та інструментів «м'якої сили» вирішувати безпекові завдання актора-заявника, в дослідженні операціоналізовано та розкрито функції «м'якої сили» та її основного інструменту – публічної дипломатії, відштовхуючись від диференційного підходу до аналізу потенціалу великих та малих держав. У рамках теоретико-концептуального аналізу в дослідженні запропоновані поведінкові стратегії актора-заявника щодо реципієнта в рамках їхньої «м'якої» взаємодії, які диференціюються залежно як від мотивів, інтересів та завдань актора-заявника, так і характеру двосторонніх відносин з актором-реципієнтом. Окрім цього, розглянуті основні підходи до операціоналізації стратегій публічної дипломатії та стратегічної комунікації актора-заявника, відштовхуючись від його безпекових інтересів. З огляду на відсутність попередніх комплексних досліджень з обраної тематики, в

дослідженні визначені основні потенційні прояви політики «м'якої сили» у фізичному та інформаційно-психологічному вимірах, та відповідно їхні потенційні ефекти. Представлена диференціація дає можливість комплекснішого дослідження поведінки актора як в умовах мирних взаємовідносин, так і в умовах ведення гібридної війни з актором-реципієнтом.

У практичній частині дисертаційного дослідження, яка стосується особливостей політики «м'якої сили» США через призму безпекових інтересів, першочергово розкриваються сутнісні аспекти «м'якої сили» актора-гегемона з огляду на тенденції міждержавних відносин у постбіполярну добу. Окрім інституційних засад «м'якої сили» США, визначені її особливості, функції та джерела, зважаючи на потенціал та роль держави на світовій арені. Розкриваючи безпекові функції «м'якої сили» США, дослідження пропонує хронологічний огляд основних засад «м'якої» політики беручи до уваги ті безпекові інтереси та безпосередні завдання, які ідентифікувались як актуальні тією чи іншою адміністрацією. Визначено, що основними періодами зламу в усвідомленні «м'яких» ресурсів та інструментів у безпековій площині стало завершення «холодної війни», в якій «м'яка сила» завдяки передусім культурному експорту та практикам культурної дипломатії виступає засобом поширення демократичних цінностей та утвердження статусу-кво американського лідерства як однієї з визначених засад національної безпеки США. Другим ключовим періодом є період «боротьби з тероризмом», в рамках якої «м'яка сила» розглядається переважно як засіб легітимізації зовнішньополітичних рішень, зокрема актів «жорсткої сили». Третім періодом в еволюції «м'якої сили» США є період зростання «м'якого» потенціалу акторів-суперників, зокрема РФ та КНР, та відповідно зростання

конкурентного середовища на міжнародній арені в контексті формування інтерпретаційних систем та впливу на норми міжнародної взаємодії.

В рамках дисертаційної роботи проведено контент-аналіз основних безпекових документів США, а саме стратегій національної безпеки постбіполярної доби з метою глибшого розуміння сутності, засобів та пріоритетів у політиці «м'якої сили» в безпековій сфері. Основним завданням контент-аналізу стали дослідження згадуваності тих чи інших ресурсів, інструментів та практик, які є характерними для актора-гегемона в рамках зовнішньополітичного впливу. Визначено, що основними тенденціями у згадуваності тих чи інших аспектів «м'якої сили» є високий рівень ціннісного та морального обґрунтування зовнішньої політики, необхідності консолідації акторів-партнерів та союзників на основі спільної ціннісної парадигми з метою утвердження колективної безпеки, а також звернення до «м'яких» інструментів і ресурсів у разі іміджевих та репутаційних втрат США.

З огляду на те, що ефективність застосування політики «м'якої сили» простежується в рамках конкретної взаємодії актора-заявника з реципієнтом, у дослідженні представлені кейс-стаді «м'якої» взаємодії США з такими акторами-суперниками, як КНР та РФ. В рамках аналізу, базуючись на проблемному та хронологічному підходах, виявлені основні переваги і недоліки несилового впливу США на обраних для кейс-стаді акторів-реципієнтів та визначені основні складнощі формування ефективних стратегій «м'якої сили». Беручи до уваги специфіку сприйняття США внутрішньою аудиторією акторів-реципієнтів, дослідження пропонує основні можливості подальшого «м'якого» впливу, висвітлених у SWOT-аналізі, який враховує взаємодію з нейтральними акторами та акторами-партнерами США. В рамках дослідження конкретних випадків застосування «м'якої сили» щодо акторів-суперників розкриті основні нетрадиційні засоби делегітимізації суперника в

умовах пропагандистського протиборства, такі як сек'юритизація, негативна «м'яка сила» та «negative watch».

Окрім цього, в дослідженні представлена еволюція сприйняття США актором-союзником, а саме ФРН. Простеживши основні тенденції «м'якої» взаємодії актора-заявника як з політичними елітами, так і з німецькою громадськістю, сформульовані основні шляхи покращення іміджевих та репутаційних позицій США. В рамках кейс-стаді та SWOT-аналізу визначено, що основним завданням для подальшої ефективної взаємодії й досягнення очікуваних для США результатів є детальне вивчення локальної аудиторії, визначення основних джерел антиамериканізму та каналів, які поширюють і підсилюють це явище, а також знаходження нових, нетрадиційних форм взаємодії з локальними аудиторіями, які не базуватимуться на принципі домінування-підпорядкування.

В завершальній частині дисертаційного дослідження розкриваються основні тенденції, а також переваги та недоліки у застосуванні політики «м'якої сили» США як безпекового засобу. Стверджується, що попри значне переважання потенціалу «м'якої сили» актора та неспроможність акторів-суперників конкурувати зі США у сфері глобального несилового впливу, наразі можна спостерігати значну кризу «м'якої сили» США, яка впливає передусім із внутрішньополітичної нестабільності та загальної кризи ліберального світопорядку. З огляду на проведений аналіз проблемних аспектів політики «м'якої сили» США, в дослідженні пропонуються можливі шляхи підсилення стратегій «м'якої сили» в безпековій системі держави в інституційних, стратегічних та міждержавних вимірах її реалізації.

Ключові слова: «м'яка сила», безпека, США, культура, публічна дипломатія, Російська Федерація, Китайська Народна Республіка,

інформаційна війна, зовнішня політика, культурна дипломатія, НАТО, колективна безпека, гібридна війна, пропаганда, міжнародні відносини.

ABSTRACT

Konstantynyuk S. «Soft power» as a security policy tool in the face of modern global challenges and threats: the example of the USA. – Qualifying scientific work on the rights of manuscript.

Dissertation for the Doctor of Philosophy degree in speciality 052 – Political Science. Yuriy Fedkovich Chernivtsi National University, Chernivtsi, 2026.

The study of the specifics of applying the resources and instruments of «soft power» within the framework of state security policy is conditioned by the need to understand contemporary norms and the peculiarities of state actor influence in the post-bipolar era, which is characterised by the internationalisation and hybridisation of security challenges and threats. Accordingly, the dissertation reveals the theoretical and conceptual correlation between the phenomenon of «soft power» and national security and offers an analysis of the use of non-coercive practices of influence to protect the security interests of the state, using the experience of the United States as a case study. The dissertation research aims to trace the evolution of «soft power» as a security instrument of the US and, accordingly, to identify the main forms, means, and content of American «soft power» policy, as well as the key trends in its application.

In order to form the basis for analysing the practical foundations of the «soft power» policy in the security dimension of the state, the first chapter offers an overview of contemporary theoretical and conceptual approaches to understanding «soft power», namely the conceptualisation and operationalisation of the concept, a comparison of realistic, liberal and constructivist approaches to its understanding,

the dichotomy between «soft» and «hard power», as well as an analysis of contemporary scientific interpretations of the phenomenon of the «attractiveness» of a state actor, which is central to understanding the ontological foundations of «soft power». The study also proposes a new interpretation of the concept of «soft power». It introduces the concept of «soft power potential» to facilitate a more comprehensive assessment of an actor's ability to effectively implement a policy of non-coercive influence on other actors in the international arena.

Within the framework of finding possible ways to implement «soft power» in security policy, based on A. Patalakh's aggregation model of analysing the interaction of actors in the field of «soft power» policy, the general conceptual framework for researching «soft power» in the security context of the state is proposed and elaborated, namely: «soft power» as a component of «smart power», identification of the «soft power» of actor A as a threat to actor B, «soft power» as a means of shaping security discourse and an instrument of securitisation of actor B, «soft power» as a means of consolidating allied actors, «soft power» of «hard» behaviour of the applicant actor, as well as competition of «soft power» of rival actors concerning neutral actors. For a better understanding of the ability of «soft power» resources and instruments to solve the security tasks of the applicant actor, the study operationalises and reveals the functions of «soft power» and its main instrument – public diplomacy – based on a differential approach to analysing the potential of large and small states. As part of the theoretical and conceptual analysis, the study proposes behavioural strategies for the applicant actor towards the recipient within the framework of their «soft» interaction, which are differentiated depending on the motives, interests, and tasks of the applicant actor, as well as the nature of bilateral relations with the recipient actor. In addition, the main approaches to the public diplomacy operationalisation and strategic communication strategies of the applicant actor are considered, based on its security interests. Given the lack of

previous comprehensive studies on the chosen topic, the study identifies the main potential manifestations of «soft power» policy in the physical and information-psychological dimensions, and, accordingly, their potential effects. The presented differentiation allows for a more comprehensive study of the actor's behavior both in peacetime and in the context of conducting a hybrid war with a recipient actor.

In the practical part of the dissertation, which examines the specifics of US «soft power» policy through the lens of security interests, the essential aspects of the hegemon's «soft power» are first revealed, considering trends in interstate relations in the post-bipolar era. In addition to the institutional foundations of US «soft power», its characteristics, functions and sources are identified, given the potential and role of the state on the world stage. Revealing the security functions of US «soft power», the study offers a chronological overview of the main principles of «soft» policy, considering the security interests and immediate tasks identified as relevant by one administration or another. It has been determined that the main turning point in the understanding of «soft» resources and instruments in the security sphere was the end of the Cold War, in which «soft power» served as a means of spreading democratic values primarily through cultural exports and cultural diplomacy practices and affirming the status quo of American leadership as one of the defined principles of US national security. The second key period is the period of the «war on terror», in which «soft power» is seen primarily as a means of legitimising foreign policy decisions, in particular acts of «hard power». The third period in the evolution of US «soft power» is the period of growth in the 'soft' potential of rival actors, in particular Russia and China, and, accordingly, the growth of a competitive environment in the international arena in the context of the formation of interpretative systems and influence on the norms of international interaction. The study conducted a content analysis of key US security documents, namely post-bipolar national security strategies, intending to gain a deeper understanding of the

essence, means and priorities of «soft power» policy in the security sphere. The main task of the content analysis was to study the mention of certain resources, tools, and practices that are characteristic of a hegemonic actor in the context of foreign policy influence. The analysis identified several key trends in the use of «soft power»: a strong emphasis on the moral and value-based justification of foreign policy, the need to consolidate partner and allied actors based on a shared value paradigm to establish collective security, and the use of «soft» instruments and resources in response to US image and reputational losses.

Given that the effectiveness of «soft power» can be traced within the framework of specific interactions between the applicant actor and the recipient, the study presents case studies of «soft» interactions between the US and rival actors such as China and Russia. Based on problem-oriented and chronological approaches, the analysis identifies the main advantages and disadvantages of the US non-coercive influence on the selected recipient actors and highlights the primary challenges in formulating effective «soft power» strategies. Considering the specifics of the perception of the US by the internal audience of recipient actors, the study offers the main opportunities for further «soft influence» within the framework of a SWOT analysis, which considers interaction with neutral actors and US partner actors. Within the framework of the study of specific cases of the application of ‘soft power’ to rival actors in the context of propaganda confrontation, the main non-traditional means of delegitimising a rival, such as securitisation, negative «soft power» and «negative watch», are revealed.

In addition, the study presents the evolution of the perception of the US by an ally actor, namely Germany. By tracing the main trends in the «soft» interaction of the applicant actor with both the political elites and the German population, the main ways to improve the image and reputation of the US are formulated. Within the framework of a case study and SWOT analysis, it was determined that the main task

for further effective interaction and achieving the results expected by the US is a detailed study of the local audience, identification of the main sources of anti-Americanism and the sources that reinforce this phenomenon, as well as finding new, non-traditional forms of interaction with local audiences that are not based on the principle of domination and subordination.

In the concluding part of the dissertation, the main trends, as well as the advantages and disadvantages of US «soft power» policy as a security instrument, are revealed. It is argued that, despite the substantial global predominance of US potential and the inability of rival actors to compete with the US in the realm of global non-coercive influence, there is currently a significant crisis of US «soft power». This crisis primarily stems from domestic political instability and the broader crisis of the liberal world order. Based on the analysis of problematic aspects of US «soft power» policy, the study proposes possible ways to strengthen «soft power» within the state's security system, considering its institutional, strategic, and interstate dimensions of implementation.

Key words: soft power, security, USA, public diplomacy, culture, Russian Federation, China, information warfare, foreign policy, cultural diplomacy, NATO, collective security, hybrid warfare, propaganda, international relations.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці у виданнях, включених до переліку наукових фахових видань

України:

1. Константилюк С. Американська масова культура як глобальний інструмент впливу. *Медіафорум: аналітика, прогнози, інформаційний менеджмент*. 2022. Вип. 11. С. 219-234.

2. Константинюк С. Державна культурна політика як елемент політики безпеки: досвід України (2014-2022 рр.). *Історико-політичні проблеми сучасного світу*. 2023. Т. 47. С. 219-227.

3. Константинюк С. Сучасні теоретико-концептуальні підходи до дослідження «м'якої сили». *Історико-політичні проблеми сучасного світу*. 2024. Т. 49. С. 98-111.

4. Константинюк С. Роль «м'якої сили» в контексті сучасного ідеологічного протистояння КНР та США. *Літопис Волині*. 2025. № 32. С. 195-201.

5. Konstantynyuk S. From Defense to Offense: Security Functions of the Country's Soft Power. *International Relations, Public Communications and Regional Studies*. 2025. No. 2 (22). P. 19-28.

Наукові праці у виданнях, проіндексованих у наукометричній базі даних Scopus:

6. Makuch-Fedorkova I., Konstantynyuk S. Soft Power as a Strategy for Safeguarding State Security Interests: Ontological Foundations and Research Approaches. *Codrul Cosminului*. 2024. Vol. 30, No. 2. P. 498-510.

Внесок авторів: **Константинюк С. Ю.:** розробка контекстуальних рамок дослідження «м'якої сили» в рамках реалізації політики національної безпеки та основних стратегій використання «м'якої сили» з метою захисту безпекових інтересів актором-заявником; внесок Макух-Федоркової І. І.: висвітлення місця та ролі «м'якої сили» в захисті безпекових інтересів держави.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

7. Константинюк С. Сутність феномену істернізації як альтернативи американізації в умовах глобального культурного простору. *Актуальні*

проблеми зовнішньої політики України: матеріали XVI Між. наук.-практ. конф., м. Чернівці: Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича, 25 листопада 2022. С. 63-65.

8. Константиюк С. Особливості вимірювання результатів застосування «м'якої сили» (за таксономією Г. Онезорге). *Розвиток політичної науки: європейські практики та національні перспективи*: матеріали XIII Міжнар. наук. конф., м. Чернівці: Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича, 15 червня 2023. С. 50-53.

9. Константиюк С. Проблемні теоретико-методологічні аспекти дослідження «м'якої сили». *Актуальні проблеми зовнішньої політики України*: матеріали XVII Міжнар. наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених, м. Чернівці: Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича, 30 листопада 2023 р. С. 213-216.

10. Константиюк С. Основні виклики формування ефективної культурної дипломатії України. *Відновлення України. Історичний досвід та перспективи після перемоги*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., Київ: Київський національний університет ім. Т. Шевченка, 31 березня 2023. С. 69-72.

11. Konstantynyuk S. Education and Science Diplomacy as an Instrument of Soft Power: The National Security Dimensions. *Trends and Perspectives of the Development of Science and Education in Globalization: International Scientific and Practical Conference, Valencia, Spain, July 16-19, 2024*. P. 203-205.

12. Константиюк С. «М'яка сила» як елемент реалізації політики національної безпеки: диференційний підхід до розподілу функцій великих та малих держав. *Формат розвитку відносин України та Європейського Союзу в контексті Російсько-української війни, виборчих процесів та прав*

національних меншин: матеріали ІХ Міжнар. наук.-практ. конф., м. Ужгород, 4-5 жовтня 2024. С. 96-98.

13. Константинюк С. Безпекові функції внутрішньої публічної дипломатії. *Актуальні проблеми зовнішньої політики України*: матеріали ХVІІІ Міжнародної наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених, м. Чернівці: Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича, 8 листопада 2024. С. 149-152.

**Наукові праці, які додатково відображають наукові результати
дисертації:**

14. Konstantynyuk S. Between Soft and Hard Power: The Essence of Public Diplomacy as a Security Tool. *Ante Portas – Security Studies*. 2024. No. 21. P. 49-65.